Szpital św. Łazarza w Krakowie.

Wykaz statystyczny

chorych, położnic, mamek i podrzutków w szpitalu św. Łazarza w Krakowie pielęgnowanych w r. 1868.

W roku:	Szpital właściwy. Liczba: łóżek	leczonych chorych: mężczyzn	leczonych chorych: kobiet	dni leczenia: mężczyzn	dni leczenia: kobiet	Zmarłych	Zakład położnic i podrzutków. Za domem, dzieci na wsi u mamek: dzieci chłopców	dzieci dziewcząt	dni pielęgnowania chłopców	dni pielęgnowania dziewcząt	śmierci chłopców	śmierci dziewcząt
1868	160	1094	993	24254	22683	331	1035	1059	252537	274387	127	98

Zakład położnic i podrzutków.

W domu: klinika położnic; mamki i dzieci ssące (liczba)

liczba łóżek	liczba kobiet	liczba rodzących	liczba dni pobytu	zmarłe: matki	zmarłe dzieci: nieżywo urodz.	zmarłe dzieci: po urodzeniu	łóżek	pielęgnowanych: mamek	pielęgnowanych dzieci: chłopców	pielęgnowanych dzieci: dziewcząt	dni pobytu: mamek	dni pobytu dzieci: chłopców	dni pobytu dzieci: dziewcząt	dzieci zmarłych
20	365	335	7500	20	34	24	10	113	241	246	3310	2733	2454	37

W domu: dzieci w szkole zakładu (liczba); klinika dzieci (liczba)

dzieci w szkole zakładu: łóżek	dzieci: chłopców	dzieci: dziewcząt	dni pobytu: chłopców	dni pobytu: dziewcząt	klinika dzieci: łóżek	dzieci: chłopców	dzieci: dziewcząt	dni leczenia: chłopców	dni leczenia: dziewcząt	zmarłych
60	48	36	7574	8005	17	43	34	3057	2327	15

DODATEK TYGODNIOWY

do Gazety Lwowskiej.

Prenumerata na „Dodatek Tygodniowy“ osobno wynosi rocznie: w miejscu 4 zł., z przesyłką pocztową 5 zł. wal. austr.

№ 22. Dnia 29. Maja 1869.

Szpital św. Ducha w Krakowie.

(Dokończenie. — Ob. nr. 21.)

Wykaz statystyczny

ruchu chorych dotkniętych chorobą syfilityczną lub skórną jakoteż obłąkanych w szpitalu św. Ducha w Krakowie w roku 1868.

A) Oddział chorób syfilitycznych i skórnych.

	mężczyzn	kobiet	razem
Z dniem 31. grudnia 1867 r. pozostało w szpitalu	25	61	86
Przybyło od dnia 1. stycznia do 31. grudnia 1868	331	433	764
leczono przeto w roku 1868	356	494	850
Z tej liczby wyszło uleczonych	329	432	761
nieuleczonych	—	4	4
umarło	1	7	8
Pozostało w szpitalu z dniem 31. grudnia 1868	26	51	77

Chorzy ci spędzili w szpitalach 26615 dni, a w szczególności mężczyźni 9583, kobiety zaś 17032 dni; leczenie jednego chorego w przecięciu trwało dni $31\frac{1}{2}$ — śmiertelność była jak $1:106\frac{1}{4}$.

B) Oddział umysłowo chorych.

	mężczyzn	kobiet	razem
Z dniem 31. grudnia 1867 r. pozostało w szpitalu	21	13	34
Przybyło od dnia 1. stycznia do 31. grudnia 1868	22	32	54
Leczono przeto w roku 1868	43	45	88
Z tej liczby wyszło uleczonych	18	24	42
nieuleczalnych	—	2	2
umarło	4	5	9
Pozostało w szpitalu z dniem 31. grudnia 1868	21	14	35

Chorzy ci spędzili w szpitalu ogółem 13982 dni, a w szczególności mężczyzni 7759, kobiety zaś 6223 dni — leczenie jednego chorego trwało $158\frac{32}{44}$ dni, śmiertelność była jak $1:9\frac{7}{9}$.

	mężczyzn	kobiet	razem
W obu powyższych oddziałach leczono w ogóle	399	539	938
Z tej liczby wyszło uleczonych	347	456	803
nieuleczalnych	—	6	6
umarło	5	12	17
Pozostało w szpitalu z dniem 31. grudnia 1868	47	65	112

Chorzy obydwu oddziałów spędzili w szpitalu ogółem dni 40597, a w szczególności: mężczyzni dni 17342 — zaś kobiety 23256. — Smiertelność była jak 1:55.

Sprawozdanie

z ruchu chorych, położnic, mamek i dzieci w szpitalu św. Łazarza w Krakowie w roku 1868.

I. Szpital właściwy.

A) Oddział chorób wewnętrznych.

	mężczyzn	kobiet	razem
Pozostało dnia 31. grudnia 1867	44	38	82
Przybyło od 1. stycznia do 31. grudnia 1868	720	721	1441
Leczono przeto w ciągu roku 1868	764	759	1523
Z tej liczby wyszło uleczonych	474	466	940
nieuleczonych z polepszeniem	110	100	210
umarło	135	154	289
pozostało dnia 31. grudnia 1868	45	39	84

Chorzy ci spędzili w szpitalu dni 29577 a wszczególności mężczyzni 14605, kobiety 14972 dni, kuracya jednego chorego trwała w przecięciu dni $19\frac{640}{1523}$ — śmiertelność była jak $1:5\frac{78}{289}$.

B) Oddział chorób zewnętrznych.

	mężczyzn	kobiet	razem
Pozostało dnia 31. grudnia 1867	28	27	55
Przybyło od 1. stycznia do 31. grudnia 1868	302	207	509
Leczono przeto w ciągu roku 1868	330	234	564
Z tej liczby wyszło uleczonych	202	141	343
nieuleczonych z polepszeniem	72	53	125
umarło	24	18	42
pozostało dnia 31. grudnia 1868	32	22	34

Chorzy ci spędzili w szpitalu dni 17360 a w szczególności mężczyzni 9649, kobiety 7711 dni, kuracya jednego chorego trwała w przecięciu dni $30\frac{440}{564}$ — śmiertelność była jak $1:13\frac{9}{21}$.

	mężczyzn	kobiet	razem
a zatem w obu powyższych oddziałach leczono	1094	993	2087
Z tej liczby wyszło uleczonych	676	607	1283
nieuleczonych z polepszeniem	182	153	335
umarło	139	172	331
pozostało dnia 31. grudnia 4868	77	61	138

Chorzy ci spędzili w szpitalu dni 46937, a w szczególności mężczyzni 24254, kobiety 22683 dni; kuracya jednego chorego trwała w przecięciu dni $22\frac{1}{2}$ — śmiertelność była jak $1:6\frac{1}{3}$ — umierających przywieziono do szpitalu 24 — między temi mężczyzn 15, kobiet 9 — którzy już w powyższą ilość zmarłych wliczeni.

W porównaniu z r. 1867 leczono więcej o 350 osób a między niemi mężczyzn 231 — kobiet 119, z których w oddziale chorób wewnętrznych leczono 267, to jest mężczyzn 159, kobiet 108, zaś w oddziale chorób zewnętrznych 83, t. j. mężczyzn 72. kobiet 11.

II. Zakład położnic i podrzutków.

C) Klinika położnicza.

Pozostało dnia 31. grudnia 1867 kobiet	21
Przybyło od 1. stycznia do 31. grudnia 1868	344
Leczono przeto w ciągu roku 1868	365
Z tej liczby wyszło zdrowych	306
niezupełnie wyleczonych	25
umarło	20
zostało dnia 31. grudnia 1868	14

pomiędzy tą liczbą kobiet było rodzących 335, dzieci nieżywo urodzonych 35, po urodzeniu umarło 24, kobiety te spędziły w zakładzie dni 7500 — przeto kuracya jednej kobiety w przecięciu trwała dni $20\frac{200}{365}$ — śmiertelność jak $1:18\frac{1}{4}$.

D) Klinika dzieci.

	chłopców	dziewcząt	razem
Pozostało dnia 31. grudnia 1867	8	5	13
Przybyło od 1. stycznia do 31. grudnia 1868	35	29	64
Leczono przeto w ciągu roku 1868	43	34	77
Z tej liczby wyszło uleczonych	20	23	43
nieuleczalnych z polepszeniem	3	3	6
umarło	11	4	15
zostało dnia 31. grudnia 1868	9	4	13

Dzieci te spędziły w klinice dni 5384 a w szczególności chłopcy 3057, dziewczęta 2327. — Kuracya jednego dziecka trwała w przecięciu dni 70, — śmiertelność była jak $1:5\frac{1}{15}$ — między leczonemi było ze świata 63, a z zakładu podrzutków 14.

E) Mamki i dzieci ssące.

	mamki	chłopców	dziewcząt	razem
Pozostało dnia 31. grudnia 1867	10	5	9	14
Przybyło w ciągu r, 1868 z kliniki położniczej	85	116	150	266
ze świata	18	120	87	207
Było przeto w ciągu roku 1868	113	241	246	487
Z tej liczby uwolniono	96	—	—	—
„ „ wydano na wsie karmicielkom	—	204	120	424
„ „ matki odebrały	—	11	1	12
Odesłano na kuracyę do szpitalu św. Ducha	1	1	—	2
Przeniesiono na inne oddziały na kuracyę	8	—	—	—
Umarło	—	16	21	37
Zostało dnia 31. grudnia 1868	8	9	4	13

Mamki spędziły w zakładzie dnl 3310 zaś dzieci 5187 dni, a w szczególności chłopcy 2733, dziewczęta 2454. Pobyt jednej mamki w zakładzie trwał w przecięciu 29, a dziecięcia dni 11, śmiertelność między dziećmi była jak $1:13\frac{6}{37}$. Pomiędzy temi dziećmi było za opłatą taksy 109, podrzuconych i do zakładu odesłanych 12, na czas choroby matek 31. Bliźniąt było par 9.

F) Dzieci w szkole zakładu.

	chłopców	dziewcząt	razem
Pozostało dnia 31. grudnia 1867	19	21	40
Przybyło w ciągu roku 1868 ze wsi zwróconych	29	15	44
Było przeto w r. 1868	48	36	84
Z tej liczby umieszczono na opiece różnych osób	12	14	26
„ „ dano do rzemiosł	4	—	4
„ „ matki odebrały	2	2	4
„ „ wydano na wieś jako jeszcze nieletnie	2	—	2
„ „ na kuracyi w klinice dzieci zostaje	2	—	2
„ „ umarło	3	—	3
zostało dnia 31. grudnia 1868	23	20	43

Dzieci te spędziły w zakładzie dni 15579, a w szczególności chłopcy 7574, dziewczęta 8005.— Tu zamieszczeni zmarli są już pod rubryką „Klinika dzieci“ wykazani jako tam zmarli.

G) Dzieci na wsiach u mamek.

	chłopców	dziewcząt	razem
Pozostało dnia 31. grudnia 1867	829	839	1668
Wydano ze zakładu na wsie karmicielkom	206	220	426
Było przeto na wsiach r. 1868	1035	1059	2094
Z tej liczby zwrócono zakładowi	29	15	44
Karmicielki zostawiły za swoje	9	12	21
Matki odebrały	12	8	20
Umarło	127	98	225
Zostało dnia 31. grudnia 1868	858	926	1784

Dzieci te spędziły na wsi dni 526924, a w szczególności chłopcy 252537, dziewczęta 274387, śmiertelność była jak $1:9\frac{69}{225}$.

Do statystyki handlu galicyjskiego.

(Ciąg dalszy. — Obacz nr. 21 Dodatku tygod.)

III. Rośliny główkowate.

Zyzność gleby galicyjskiej sprzyja uprawie wszelkich gatunków roślin główkowatych jako to: ziemniaków, cebuli, czosnku itp. Najwięcej rozpowszechnioną jest uprawa ziemiaków. Roślina ta nie wymaga wielkiej staranności, mało potrzebuje nawozu i niewiele koło niej zachodu. Dla tego też nasz lud wiejski w ogóle niebardzo skory do roboty, grunta swoje po większej części zasadza ziemiakami. Roz-

maitość gruntów galicyjskich od najurodzajniejszej gleby wydającej najpiękniejszą pszenicę, aż do jałowych obszarów piaszczystych, odpowiada w wysokim stopniu uprawie ziemiaków. Jakoż doświadczenie uczy, że zbiory ziemiaków w naszym kraju w przecięciu są średnie, co ztąd pochodzi że ze względu na rozmaitość gleby nigdy prawie się niezdarza, żeby ziemiaki zupełnie chybiły.

Ponieważ nasza ludność wiejska swoje plony zbożowe niemal w całości na targ przynosi, żywiąc się cały rok prawie wyłącznie hreczaną kaszą, ziemiakami i kwaszoną kapustą, przeto uprawa ziemiaków w naszym kraju wielkiej jest wagi, wywiera bowiem znaczny wpływ na ceny jęczmienia, żyta i pszenicy, zwłaszcza iż klasa uboższa tylko wtedy przeważnie konsumuje zboże, gdy ziemiaki nie zrodzą a przeto wysoko stoją w cenie. Nadmienić tu wypada że gdy już zabraknie ziemiaków przeznaczonych na konsumcyę domową, lud nasz wiejski zazwyczaj zakupuje pośład mączny używany na zachodzie do karmienia bydła, i z tego pośladu wypieka chleb. Z tej przyczyny też pośład mączny w naszym kraju zawsze stosunkowo wyżej stoi w cenie, ile razy zbiory ziemiaków niewystarczają na pokrycie konsumcyi krajowej.

Więksi właściciele ziemscy uprawiający znaczne obszary gruntów ornych przerabiają swoje ziemiaki w gorzelniach i na ten cel zakupują także zapasy ziemiaków w swojej okolicy, jeżeli ceną jest odpowiedną.

Cena ziemiaków w kraju naszym nawet przy średnich zbiorach niezmiernie niską jest w porównaniu z cenami tego ziemiopłodu praktykowanemi w krajach zachodnich. I tak za korzec, czyli dwie mierzyc ziemiaków w wadze 170 do 180 funtów cłowych płaci się w porze jesiennej po wsiach rzadko kiedy więcej jak 1 zł. W przeciągu ostatnich dziesięciu lat cena jednego korca ziemiaków niewynosiła nigdy więcej jak 2 zł. Na wiosnę i w większych miastach gdzie znaczną część zwiezionego na targ towaru zakupują szpitale, zarządy domów karnych, liweranci wojskowi itp. ceny ziemiaków wprawdzie są wyższe, co jednak nie może służyć za miarę do ocenienia ogólnego, tu bowiem znaczna część nadwyżki w cenie przypada w zysku przekupniom. Dziwić się wypada, że przy różnicy zachodzącej między cenami na targowicach krajowych i zagranicznych, wywóz ziemiaków galicyjskich rokujący pewne zyski kupieckie, dotychczas jeszcze się nie wzmógł.

Poniżej zamieszczone zestawienie tabelaryczne wykazuje ośmiuletni ruch handlowy roślinami główkowatemi między któremi jak się wyżej rzekło przeważne miejsce zajmują ziemiaki.

Rośliny główkowate.

w roku	Ruch wynosił: w Galicyi	Ruch wynosił: do krajów sąsiednich	Ruch wynosił: z krajów sąsiednich	Ogółem	W przeciwstawieniu z rokiem ubiegłym był ruch w Galicyi: większy o	w Galicyi: mniejszy o	do krajów sąsiednich: większy o	do krajów sąsiednich: mniejszy o	z krajów sąsiednich: większy o	z krajów sąsiednich: mniejszy o	Ogółem: większy o	Ogółem: mniejszy o
	funtów cłowych											
1862	632005	536151	4598	1172754	—	—	—	—	—	—	—	—
1863	925623	974036	3290	1902949	293618	—	437885		—	1308	731503	1308
1864	935614	2234975	8908	3179497	9911	—	1260939		5618	—	1276548	—
1865	550503	180513	10001	741017	—	385111	—	2054462	1113	—	1113	2439573
1866	633557	121936	30869	786362	83054	—	—	58577	20868	—	103922	58577
1867	349420	101342	46224	496986	—	284137	—	20594	15355	—	15355	304731
1868	643800	53100	297900	994800	294380	—	—	48242	251676	—	546056	48242
Razem	4670522	4202053	401790	9274365	681043	669248	1698824	2181875	294630	1308	2674497	2852431

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Lustracya Województwa Ruskiego, Ziemi Lwowskiej.

(Ciąg dalszy. — Ob. nr. 20.)

Starostwo Kamioneckie.

(Wieś Ruda z Jasienicą rudeńską
do Starostwa kamionackiego.)

Prowent roczny:

Arendarz rudni za pańszczyznę, roboty, czynsze ze wsi należące, motki, powóz, arendę szynkowną, pola puste, sianożęcie, podług kontraktu wytrąconą defalką z racyi odebranych pól, z których się rudę bierze do wsi Sielca, daje na rok . . . . . . złr. 3000 gr. —

czynszu od mielników rudeńskich . . . . . „ 50 „ —

zł. gr.

czynszu posiedzialnego od maziarzów 4 . . . . . 12 —

Szarwarki do reparacyi kuźni i młyna zostawują się.

Summa prowentu . . . . . . 3062 —

Z tej na reparacyą kuźnicy i naczynia tudzież karczemki, winnicy, oprócz szarwarków, co rok przyjmuje się ekspensy . . . . 130 —

Te wytrąciwszy należy kwarty . . . . 733 —

Bory i lasy, do Kamionki i wsiów wyżej wyrażonych, należące z barciami, z których prowent należał Starostom, za Bugiem leżące, podług poddanych kwerymonij odebrane od Miasta Kamionki i Jasiennic obydwóch, tak zabużańskiej jako i rudeńskiej, do Starostwa buskiego, a od Rudy do wsi Sielca. Imieniem tegoż JW. JM. Pana Rzewuskiego, Wojewody podolskiego, Starosty kamionackiego, podany nam do zakonnotowania w Lustracyą memoryał, że wieś Sielec, do Starostwa kamionackiego zawsze należąca, i w ostatniej Lustracyi wyrażona, od tegoż Starostwa oderwana, o co proces do Sądów assessorskich zaszedł, teraz świeżo w Lustracyą województwa bełzkiego weszła, a ta wieś w ziemi lwowskiej sytuowana, i do Starostwa buskiego nigdy nie należała.

Miasteczko Dobrotwór.
do Starostwa kamionackiego.

To Miasteczko w województwie i powiecie bełzkim sytuowane, ale jako attynencya do Starostwa kamionackiego, w ziemi lwowskiej położonego, należące, na fundamencie konstytucyi Sejmu *Convocationis anni 1764ti* do Lustracyi wraz z temże Starostwem przypadające, podług Lustracyj dawniejszych osiadło na łanach Nr. 28 i kwarty półtorej, których łanów rozmiar i wydział dla pomienionego Miasteczka przez dekret assessorski *anni 1755ti* równie z Miastem Kamionką nastąpił, i powinności, dani, robocizna opisana.

Mieszczanie dobrotworscy praw i przywilejów żadnych nie pokazali, wnosząc je bydź odesłane do Warszawy dla uproszenia approbaty czyli konfirmacyi od Jego Król. Mości.

Kościół i probostwo dobrotworskie.

JMść Ksiądz Pleban tutejszy fundacyi erekcyonalnej i zapisów żadnych nie produkował; z Lustracyi zaś dawniejszych i zeznania Mieszczan do tego probostwa łanów dwa należy, na których poddani, do plebanii należący, siedzą. Oprócz których łanów ma Ksdz Pleban różne grunta za legacyami i zapisami, których rachują na półtrzeciej ćwierci oprócz ogrodów.

Cerkiew pod tytułem św. Onufrego.

Duchowny tutejszy produkował oblatę, z Akt grodzkich bełzkich *feria secunda post festum ss. Trium Regum anno Domini 1754to*

wyjętą, przywileju pewnego św. pamięci Króla Augusta III. *de data* w Warszawie *die 14. Decembris 1754to anno.* którym konfirmuje prezentę niegdy Wielmoż. Franciszka Cetnara, Wojewody smoleńskiego, kamionackiego Starosty *de data* w Ostrowie *die 15. Februarii 1721mo anno* daną z gruntami i sianożęciami, ale wyrażenia onych nie ma; teraz zaś, według przyznania Mieszczan, Duchowny trzyma siedlisko, na którem mieszka koło cerkwi z ogrodem: *item* w lesie na Soliszczu obszar na pługów cztery: *item* kawałek pod wałem czetwertyna czyli czwarta część ćwierci; sianożęci zaś na kosarzów ośmiu od lat czterech odebrane do Batiatycz.

Monaster Czernic na Jaźwinie praw żadnych nie produkował.

Osiadłość Miasteczka Dobrotwora.

W Miasteczku dawnem i na przedmieściu gospodarzów gruntowych . . . . Nr. 74,
na przedmieściach . . . . „ 58,
na Komorach uroczysku . . . . Nr. 3,
na Jaźwinach pod monasterem Czernic . . „ 1.
ogrodników w Mieście . . . . „ 39,
ogrodów pustych . . . . „ 33.

Powinności i czynsze, z Miasteczka należące, w inwentarzu gruntowym jako wyżej wyrażone, także lasy i granice, o które już Mieszczanie kwerymonie zanieśli, że lasy czarne i borowe z barciami po jednej stronie do Batiatycz odebrane, a drugie za Bugiem do Sielca, królewszczyzny od Starostwa kamionackiego oderwanej, w possessyi WJMci Pana Mira, teraźniejszego Starosty buskiego będącej, odebrano, oraz i przeciwko JMci Panu Staroście kamionackiemu, że tak znacznego odebrania nie broni, i Mieszczanom nie dozwala, których *reparatio et vindicatio mediis juris* podług dawniejszej Lustracyi JMci Panu Staroście zaleca się.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Dokumenta i dyplomy.

Wieliczka. Rok 1607.

Pozew królewski na Miasto Wieliczkę w sprawie Szczerbicza o dochody wójcie.

1 **Sigismundus III.** Dei gr(ati)a Rex Poloniæ magnus Dvx |
2 Lithuaniæ Russiæ Prussiæ Mazouiæ Samog(iti)æ Liuoniæq(ue) |
3 Necnon Suecor(um) Gott(orum) Vandalor(um)q(ue) hær(edita-
4 r)ius Rex. | Vobis Famatis Proconsuli et Consulibus totiq(ue)
5 communitati Ciuitat(is) | n(ost)ræ **Vielici**en(sis) ex officys
6 bonisq(ue) uestris omnibus Mandamus, ut co|ram nobis et Jud(ici)o nostro in duabus septimanis à pr(æse)ntis citt(ati)onis
7 posi|tione personaliter et peremptorie compareat(is). Ad Instan-
8 tia(m) Nobilis | Joannis Szczerbicz Aulici nostri et Aduo-
9 cati **Vielici**en(sis) qui uos citat pro|pterea secundò post poe-
10 nam contumaciæ primæ super uobis coram iud(ici)o | n(ost)ro obtentæ. Quia uos existentes multò tempore posse(s)sores Aduo-|
11 catiæ **Vielici**en(sis) accepta ex decretis n(ost)ris ab eodem
12 actore integra sum|ma ex taxatione eiusdem aduocatiæ proueni-
13 ente, dataqué ipsi posse(s)|sione aduocatiæ præfatæ, magnam
14 eius partem partim in posse(s)sionem | non tradistis partim
15 iterum ipsi per uim ademistis, et primum qui|dem fundum Gra-
16 bowski et quatuor sæuos al(ia)s łoie ex antiquis pri|uilegys ad
17 aduocatiam spectantes non reddidistis, eosq(ue) inter se oc|cultastis, deinde iurisditionem totam Aduocatialem et Judicialem |
18 sibi usurpastis, et causas off(ici)o uestro non competentes ad
19 se pertra|hitis, a propolis et reuenditoribus in fundo aduocatiali
20 residenti|bus pensionem quandam ab annis feré decem exigitis,
21 eamqué si|bi nullo iure usurpatis, Prætera barbitonsores multos
22 uagos | in Ciuitatem induxistis, quos passim in Ciuitate laborare
23 permitti|tis unde factum est ut balneum priuilegiatum aduocatiale
24 con|ductore careat et prorsus desoletur. Aream quoqué antiqui-|
25 tus pro uendendis carbonibus assignatam domibus aliquot in |
26 ea extructis occupastis, unde fit ut lany uagabu(n)di kiiacy di-|
27 cti clandestiné extra dies forenses et diebus forensibus, non |
28 in loco publico sed in angulis carnes diuendant, in damnum
29 lani|orum aduocatialium, et in diminutionem prouentus ad Capi-
30 ta|neatum n(ost)rum Niepołomicensem seruient(is), aliaq(ue)
31 multa in da|mnu(m) et in diminutionem prouentuum aduocatiæ
32 nostræ faci|tis, quæ omnia actor contra uos taxat, et æstimat,
33 ad quinqué || Millia marcarum polonic(arum). Citamini itaqué
34 ad uiden(dum) et atten|tan(dum) uos ad restitutionem fundorum
35 et prouentuum Aduoca|tialium cogi et compelli, et in posterum
36 de modo exercendæ | Jurisd(icti)onis nostræ ordinationem no-
37 stram fieri, uosqué in da|mnis superius taxatis condemnari. Ad
38 hæc et alia quæ | uobis in termino latius obycientur et decla-
39 rabuntur. Sitis | peremptorié responsuri. Datum **Cracouiae**
40 die [1]) Men|sis January Anno D(omi)ni **Millesimo Sexcentesimo Septimo.**

Zygmunt III. *z Bożej łaski Król Polski, Wielki Książę Litwy, Rusi, Prus, Mazowsza, Żmójdzi i Łotwy, a Szwedów, Gotów i Wandalów dziedziczny Król. Wam Sławetnym Burmistrzowi, Radźcom i całej Gminie Miasta Naszego* ***Wieliczki*** *dla powinności i wszystkich posiadłości Waszych rozkazujemy, abyście przed Nami i Sądem Naszym, we dwa tygodnie od położenia niniejszego pozwu, osobiście i zawicie stanęli na żądanie Szlachetnego Jana Szczerbicza, dworzanina Naszego a wójta* ***wielick****iego, który po winie pierwszej zaoczności, przeciw Nam przed Sądem Naszym uzyskanej, was z tej przyczyny po raz wtóry pozywa, iż będąc długi czas posiadaczami wójtostwa* ***wielick****iego, i otrzymawszy od tegoż powoda za wyrokami Naszymi całkowitą sumę, z oszacowania onego wójtostwa wypadłą, i oddawszy mu je w posiadanie, znaczną onego część alboście mu w posiadanie nie oddali, albo przemocą odebrali: a najprzód gruntu Grabowskiego i czterech łojów, według dawnych przywilejów do wójtostwa należących, nie oddaliście i one między sobą zataili; dalej, wszystkę władzę wójtowską i sędziowską sobieście przywłaszczyli, a sprawy, do urzędu waszego nie należące, do siebie przeciągacie; od handlarzów i przekupniów, na gruncie wójtowskim siedzących, opłatę pewną od dziesięciu prawie lat pobieracie, i sobie bezprawnie przywłaszczacie; nadto wielu golarzy luźnych do miasta wprowadziliście, i onym wszędzie w mieście zarabiać pozwalacie, zaczem poszło, iż na uprzywilejowaną łaźnię wójtowską nie ma dzierżawcy, i takowa pustką stoi; także plac, z dawna do przedawania węgli przeznaczony, kilką domostwy, na nim wystawionemi, zajęliście, w skutek czego luźni rzeźnicy, kijakami zwani, w dnie targowe i nietargowe nie na miejscach otwartych lecz w zakątkach potajemnie mięso przedają ze szkodą rzeźników wójtowskich i z ujmą dochodów, do starostwa Naszego niepołomickiego należnych; i że wiele innych szkód i uszczerbków w dochodach wójtowstwa Naszego zrządzacie, co wszystko powódca przeciw wam ocenia i szacuje na pięć tysięcy grzywien polskich. Jesteście więc pozwani w zamiarze, aby was do zwrócenia gruntów i dochodów wójtowskich zniewolić, aby rozporządzić, jakim trybem sądownictwo ma bydź sprawowane, i aby was na winy wyżej oszacowane zasądzić. Na te i inne zarzuty, które wam na roku wywodniej oznajmione będą, macie zawicie odpowiadać. Dano w* ***Krakowie*** *dnia [1]) miesiąca stycznia lata Pańskiego* ***Tysiacznego Sześćsetnego Siódmego.***

Akt papierowy o 336 milimetrach wysokości a 212 szerokości. Odcisk pieczęci niewyraźny na czterokątnym obcinku papierowym w podlepionym wosku czerwonym. Podpisu nie ma, tylko po prawej stronie pod osnową nakreślił pisarz pozwu Vs. Znak wodny w drugim półarkuszku próżnym wyobraża pod otwartą koroną tarczę z trzema włoczniami.

Wolański Franciszek Ksawery.

[1]) Próżne miejsce.

Redaktor odpowiedzialny **Adolf Rudyński.** Z c. k. Drukarni rządowej.